

COLECȚIA „CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE”
O BIOGRAFIE A EPOCII INTERBELICE

THE „USEFUL KNOWLEDGE” COLLECTION,
A BIOGRAPHY OF THE INTERWAR PERIOD

Anna NAGHERNEAC¹

Abstract: *Articolul scoate în prim plan colecția de carte rară a BȘ USARB „Cunoștințe folositoare”, editată în perioada interbelică de cea mai prestigioasă și mai veche editură din România - Cartea Românească. Sunt trecute în revistă câteva momente din biografia colecției: istoricul, structura, precum și varietatea cuprinsului. Valoarea colecției consta în familiarizarea cititorului cu informații din diverse domenii ale cunoașterii umane, editorii fiind ferm convinși că instruirea sănătoasă a tineretului va contribui la propășirea țării și a neamului.*

Cuvinte cheie: *colecție de carte rară, cunoștințe folositoare, literatura română, perioada interbelică, editura Cartea Românească*

Abstract: *The article highlights the rare book collection of SL USARB „Useful Knowledge”, published in the interwar period by the most prestigious and oldest publishing house in Romania - Cartea Românească. Some moments from the biography of the collection are reviewed: the history, the structure, as well as the variety of the contents. The value of the collection consists in familiarizing the reader with information from various fields of human knowledge, the editors being firmly convinced that the healthy training of the youth will contribute to the progress of the country and the nation.*

Keywords: *rare book collection, useful knowledge, Romanian literature, interwar period, Cartea Românească publishing house*

Biblioteca Științifică a Universității de Stat „Alec Russo” din Bălți și-a format colecțiile, fiind influențată de mai mulți factori (sociali, culturali, istorici...) și de tendința managerilor bibliotecii de a-și îmbogăți colecțiile cu valori științifice și culturale de unicat, ce constituie onoarea și mândria instituției, precum și a bibliotecarilor antrenați în gestionarea lor.

Colecția de Carte Rară a BȘ USARB cuprinde adevărate valori naționale, spirite elevate ale epocii, care surprind și astăzi prin conținut, grafică, coperti excepționale. Cu preponderență acestea sunt donații ale adevăraților iubitori de carte: domnul inginer Radu Moțoc, secretarul Asociației Culturale Pro Basarabia și Bucovina, Filiala Costache Negri, Galați (România); regretatul Ioan Vasile Nicoric; Teo-Teodor Marșalcovschi, dr. conferențiar universitar; Iulius Popa, publicist, corespondent la săptămânalul *Literatura și Arta*; Ion Manoli, dr. habilitat, profesor universitar; Preot, Vasile Secieru, fost colaborator al Bibliotecii Științifice...

Literatura română din perioada interbelică a cunoscut o ascensiune fructuoasă în majoritatea genurilor literare: liric, epic, dramatic, publicistic: noi poeți, noi prozatori, noi publicații periodice, noi colecții literare, noi evenimente cul-

¹ Bibliotecară principală, Biblioteca Științifică USARB, ana.nagherneac@gmail.com

tural-literare de mare amploare. Presa românească a cunoscut și ea o extensie impresionantă, devenind o forță și un factor important în dezvoltarea economică și socială a țării.

În comunicarea prezentă scoatem în prim plan colecțiile de carte, care au văzut zilei în acea perioadă cu semnificație și destinație națională: *Biblioteca pentru toți*, *Biblioteca Universală*, *Scriitori români contemporani*, *Clasicii români*, *Clasicii români comentați*, *Cunoștințe folositoare...* [5, p. 19].

Colecția „Cunoștințe folositoare” s-a remarcat prin conținut variat și accesibil tuturor.

A fost publicată la cea mai prestigioasă și mai veche editură din România – „Cartea Românească”, înființată la 30 iulie 1919, la inițiativa rectorului Universității din București Ion Athanasie (*apărător hotărît și tenace al înființării unui institut de editură*) și a profesorului universitar Ion Th. Simionescu, fost rector al Universității din Iași.

Editura „Cartea Românească” a fost creată din asocierea a trei instituții editoriale: Ion Ștefan Rasidescu sub conducerea dlui Carol Rasidescu (*cunoscător adânc al meseriei, începută ca ucenic în atelierul tatălui său*), „Theodosiu Ionnițiu & fiii” sub conducerea dlui Niculae Ionnițiu, (*urmaș al unui neam vechi de negustori români în ramura librăriei*) și editura „Sfetea” sub conducerea lui Constantin Sfetea [3, p. 477].

Inițiatorii editurii și-au propus „crearea unui institut de editură cu scopul tipăririi unei biblioteci ieftine cu conținut literar de calitate, dar mai ales științific pentru răspândirea culturii. „Propășirea, vădită din an în an, a unei asemenea instituții de cultură nu poate să fie decât de un real folos pentru înaintarea sufletească a neamului întreg” susținea Ion Simionescu [3, p. 485]. *Cartea Românească* a fost singura instituție editorială, care a stabilit premii literare și științifice, pentru lucrări inedite, obținând astfel un succes moral de mare importanță.

Catalogul ei general cuprindea capitole din cele mai variate, de la poezii la opere științifice, de la cărți cu preț redus la adevărate lucrări de artă pentru bibliofili.

În cele ce urmează vom încerca să trecem în revistă câteva momente din biografia colecției „Cunoștințe folositoare”, unică atât prin varietatea cuprinsului cât și prin prețul accesibil tuturor doritorilor dornici de lectură.

Este structurată în 4 serii, fiecare serie fiind marcată cu primele litere ale alfabetului latin (A, B, C, D). **Seria A „Știința pentru Toți”** cuprinde informații din mai multe domenii

de cunoaștere: *Astronomie, Energii străine, Fizico-chimie, Științele naturale:*
a) Zoologie, b) Botanică, c) Geologia-paleontologia, d) Anatomie -Fiziologie, e)
Biologie, Economie-sociologie;

Seria B „Sfaturi pentru gospodari”: (*Agricultură, Gospodărie, Îndemnuri practice*).

Seria B. „ȘFATURI PENTRU GOSPODARI”.	
Nr.	Nr.
1. Ingrășirea păsărilor de PROF. C. MOTĂȘ.	7. Morcovul și alte legume de P. ROZIADÉ.
2. Despre tovrășii de PROF. C. DROM.	8. Șifilusul de DR. E. GHEORGHIU.
3. Despre scarlatină de DR. I. GHEORGHIU.	10. Votul obștesc de A. GOROVIL.
4. Livada din sămburi de O. GHEORGHIU.	11. Creșterea porcilor de C. OSSUCU.
	14. Peiagra de PROF. V. BABEȘ.
	15. Alegerea semințelor de C. LAURICIANU.

Seria C „Din lumea largă”: (*Cunoașterea țării, Energii românești, Țări străine, Istorie*);

Seria C. „DIN LUMEA LARGĂ”.	
Nr.	Nr.
3. Munții Apuseni de M. DAVID.	17. Valea Jiului din Ardeal de P. HOȘU-LOGHIC.
5. Bucovina de I. SIMIONESCU.*	28. Țara Bârsei de N. OROHIDAN.
6. Basarabia de G. NĂSTASE.	29. Vechiul ținut al Sucevei de V. CIUREA.
7. Dobrogea de G. BRĂTESCU.	30. Macedo-Românii de TACHE PAPA-HAGI.
10. Viața în adâncul mărilor de C. MOTĂȘ.	31. Românii din Banatul Jugoslav de FR. BIZIERA.
11.-12. A. Șaguna de I. LUPAȘ.	32. Coasta de Azur de I. SIMIONESCU.
13. Către Everest de PROF. I. SIMIONESCU.	33. Elveția de TRAIAN G. ZAMARIA.
14. Românii de peste Nistru de V. HANZA.*	34. Maramureșul de GH. VORNICU.
15. Lituania de G. NĂSTASE.	35. Austria de I. SIMIONESCU.
17. Câmpia Transilvaniei de I. POPU-CĂMPEANU.	36. Belgia de TRAIAN G. ZAMARIA.
18. Meidova de I. SIMIONESCU.	37. Afganistanul de I. SIMIONESCU.
19. Românii din Ungaria de I. GHEORGHIU.	38. Anastasia Șaguna de DR. I. LUPAȘ.
	39. Blaiul de ALEX. LUPESCU-MELIN.

Seria D „Știința aplicată” (*Diverse...*).

Seria D. „ȘTIINȚĂ APLICATĂ”.	
Nr.	Nr.
1. Fabricarea săpunului de A. ȘIGOR.	21. Șase montaje de radio de CĂP. DR. M. ZAFAR.
2. Motorul Diesel de ING. CASETTI.*	22. Cinematografia de CĂP. M. ZAFAR.
3. Industria Parfumului de E. SEVERIN.	23. Automobilul de CĂP. DE AVIAȚIE M. PANTAU.
4.-5. Aerul lichid de ILIE MATEI.	24. Fabricarea sticlei de G. A. FLOREA.
6. Industria Automobilului de L. CATON.	25. Gazele otrăvitoare de CĂP. DR. M. ZAFAR.*
7.-9. Locomotiva de ING. CASETTI.	26. Împărșirea păsărilor de N. C. PĂNESCU.*
10. Aeroplanul de DR. V. ANASTASIU.	27. Legatul cărților de I. CARANALĂU.*
11. Baloane și dirijabile de C. MIHĂILESCU.	28. Innotul de P. EPUREANU.*
12. Betonul Armat de ING. N. BANEA.	29. Scoaterea petelor de VICTORIA A. VELCOLESCU.*
13. Gări și trenuri de G. ȘABOBI.	30. Cum navigă corăbiile de SPAR-DECK.*
14. Tiparul de VASILE ROMĂNESCU.	31. Pînorul de ING. G. LUPOVAN.*
17. Ce se scoate din cărbuni de C. V. GHEORGHIU.	32. „Cartea Românească” de I. SIMIONESCU.*
18. Industria materiilor colorante de G. A. FLOREA.	
19. Fotografia de CĂP. DR. M. ZAFAR.	
20. Industria zahărului de G. I. BĂRBĂLEANU.	

Coperta cărții, precum și versoul ei conțin informații despre lucrările care au fost editate în cadrul fiecărei serii tematice numerotate în ordine crescătoare. Remarcăm că fiecare serie tematică este numerotată cu cifre arabe.

În scopul popularizării colecției, fiecare număr este însoțit de o informație suplimentară care indică seriile marcate prin literele atribuite, numerele și titlurile cărților disponibile în stoc, contabilizând la data publicării numărul total de exemplare editate.

Prin varietatea conținutului și numărul mare de scrieri tipărite, colecția „Cunoștințe folositoare” s-a impus în acele timpuri ca o colecție de cultură generală, devenind pentru mulți o *adevărată enciclopedie științifică și geografică*, o colecție de carte educativă remarcabilă și prin reputația autorilor [1, p. 481].

Citorii dornici de cunoștințe aveau posibilitate să acumuleze informații folositoare din mai multe domenii ale cunoașterii umane, nelimitându-se numai la manualele școlare. Datorită acestei colecții, cititorul român a cunoscut mai multe scrieri ale literaturii române.

Vom menționa faptul că primele două broșuri ale colecției din Seria A „Știința pentru Toți” – *Cum era omul primitiv* (nr. 1) și *Viața omului primitiv* (nr. 2) au fost semnate de Ion Simionescu (om de știință erudit, profesor la universitățile din Iași și București, președintele Societății Geologie, Societății Române de Științe și al Academiei Române) [2]. El era pătruns de convingerea că „progresul unui popor, în toate domeniile, stă în nivelul înalt de cultură și muncă”, iar instruirea sănătoasă a tineretului este „veriga de bază a asigurării progresului și ridicării în viitor a țării”. În acest sens o importantă contribuție a avut-o colecția „Cunoștințe folositoare” (diriguită de dumnealui la editura *Cartea Românească*) în cadrul căreia a publicat un număr impresionant de lucrări, printre care menționăm: *Omul de la Cucuteni*, *Animale de demult*, *Lămurirea potopului*, *Soarele și luna*, *Scrisori cerești (Meteorite)*, *Gazurile naturale*, *Petrolul*, *Cărbunele de Pământ*, *Viața plantelor*, *Casa*. Multe din observațiile și concluziile marelui savant, paleontolog de elită sunt valabile și astăzi, prezentând un interes aparte.

În cele ce urmează trecem în revistă câteva din cărțile prezente în colecția bibliotecii noastre în care atestăm doar lucrările Seriei C „Din lumea largă”, (numerele: 53, 64, 68, 72, 74, 76, 77, 79, 80, 89, 91, 95, 98, 99, 113...) celelalte Serii A, B, D, cu regret, nu se regăsesc în colecția BȘ USARB.

Colecția „Cunoștințe folositoare” a fost apreciată de mai mulți erudiți ai timpului. Același Ion Simionescu spunea despre menirea unei cărți următoarele: „Cartea are un farmec; te ia de unde ești și te duce unde vrea ea; încet, încet te fură ...; pe neașteptate trăiești într-o altă lume. Când ușa scârțâie și te întrerupe din cetit, te trezești dintr-un vis frumos” [1, p. 95].

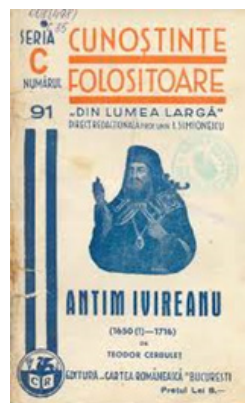
În Seria C „Din lumea largă” mai regăsim și alte studii ce prezintă un deosebit interes: *Moldova* de I. Simionescu; *Basarabia* de G. Năstase; *Cetățile moldovenești de pe Nistru* de Apostol D. Culea; *Bucovina* de I. Simionescu; *Dobrogea* de C. Brătescu; *Români din Bulgaria* de Em Bucuța; *Vechiul ținut al Sucevei* de V. Ciurea; *Din vremea lui Ștefan cel Mare* de R. Rosetti; *Într-o mănăstire din Himalaya* de

Mircea Eliade etc.

O lucrare demnă de atenție este semnată de **Cerbuleț, Teodor**. *Antim Ivireanu* (1650(?) - 1716). București: Ed. Cartea românească, [1939?]. 32 p. (Cunoștințe folositoare „Din lumea largă” ; nr. 91).

Lucrarea pune la dispoziția cititorului informații despre Sfântul Ierarh Antim Ivireanu, personalitate remarcabilă a culturii poporului român de la sfârșitul sec. XVII, începutul sec. XVIII. Autorul încearcă să contureze personalitatea Sfântului Ierarh în mai multe ipostaze: meșter tipograf, editor, caligraf, egumen, episcop, mitropolit, (păstor de suflete, ctitor de biserici, apărător al ortodoxiei). Antim Ivireanu a activat în perioada când în Țara Românească strălucea cultura și arta rafinată a epocii domnitorului Constantin Brâncoveanu, om foarte bogat, cu suflet mare, care, prin puterea banilor, reușea să adune în jurul său oameni talentați, susținându-i și acordându-le tot sprijinul său întru ridicarea morală și spirituală a poporului român. Printre acești oameni talentați a fost și Antim Ivireanu, rămânând alături de Diaconul Coresi, cel mai mare tipograf al culturii din perioada respectivă. Opera sa literară a fost tipărită parțial în timpul vieții. În scrierile sale cărturarul a conturat atmosfera vremii în care a trăit, observând și condamnând neajunsurile. Ca Mitropolit (luptător pentru triumful deplin al limbii române în Biserică, educator al clerului, gospodar al bunurilor Mitropoliei, ctitor, patriot și om politic) a înzestrat cultura românească cu cele mai înalte expresii ale cuvântului rostit, compunând nemuritoarele sale „Didanii”, operă care îl situează printre cei mai mari oratori bisericești ai tuturor timpurilor. Prin discursurile lui îndrăznețe, dar pline de suflu moral, pentru societatea și timpul lui, prin strălucirea pe care a știut să o dea epocii. Antim Ivireanu rămâne una din figurile cele mai luminoase din trecutul Țării noastre și a Bisericii Românești.

Un alt exemplar din colecția dată este semnată de **Sassu, Vasile M.** *Vasile Alecsandri: Literatul și omul politic*. București: Ed. Cartea românească, [1939?]. 32p. (Cunoștințe folositoare „Din lumea largă” ; 89).

O carte care ne aduce în prim plan viața, activitatea politică și cea literară a bardului de la Mircești. „Acest Rege al poeziei” a imprimat un nou ritm de activitate vremii sale, fiind mereu în căutarea unei respirații creatoare despre care Titu Maiorescu spunea: „În Alecsandri vibrează toată inima, toată mișcarea compatrioților săi, câtă s-a putut întrupa într-o formă poetică în starea relativă a poporului nostru de astăzi. Farmecul limbii române în poezia populară, el le-a descris; iubirea omenească și dorul patriei în limitele celor mai mulți dintre noi – el le-a întrupat; frumusețea proprie a pământului nostru natal și a cerului nostru”.

În colecția dată se integrează cu succes și cartea cunoscutului lingvist și

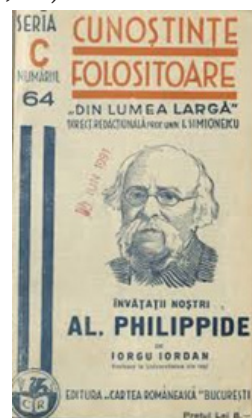
filolog român (membru titular și vicepreședinte al Academiei Române, fondator și primul director al Institutului de lingvistică al Academiei Române instituit care azi îi poartă numele) **Jordan, Iorgu**. *Învățații noștri: Al. Philippide*. București: Cartea Românească. 32 p. (Cunoștințe folositoare „Din lumea largă” ; 64).

Autorul (profesor la Universitatea din Iași) descrie cu multă măiestrie momente importante din viața și activitatea savantului filolog Alexandru Philippide (membru titular al Academiei Române, profesor universitar, considerat întemeietorul școlii lingvistice ieșene). Cei ce vor deschide și lectura lucrării dată se vor informa și despre valoarea operei savantului, natura contradictorie a personalității sale, activitatea didactică și științifică de o valoare incontestabilă: *un model de seriozitate înțelegătoare și de conștiințiozitate dusă până la sacrificiu*, cu o nestăvilită dragoste pentru adevăr.

Prezintă interes și lucrarea lui **Tzigara-Samurcaș, Al. A. Odobescu**. București: Ed. Cartea românească, 1935. 32p. (Cunoștințe folositoare „Din lumea largă” ; 53). Autorul creionează personalitatea armonioasă a lui Alexandru Odobescu – scriitor, istoric al artei românești, unul din întemeietorii arheologiei în România, (profesor de arheologie la Universitatea din București) format la școala clasicismului francez și la cea a antichității. A fost înzestrat cu o cultură temeinică și variată, cu simț critic și dezvoltat, poseda o limbă elevată. Este autorul unui tratat de istorie a arheologiei (*Istoria arheologiei*, publicat în 1877) și a unei monografii dedicate tezaurului de la Pietroasa (*Le Tresor de Petrossa. Etude sur l'orfèvrerie antique*, publicată în 1889.) scrisă în limba franceză. Operele lui bogate și atrăgătoare prin conținut, rămân a fi *modele clasice în privința formei*, care prezintă interes și în timpurile noastre.

O lucrare care prezintă un interes deosebit este și cea semnată de **Papadopol, Paul I. Gheorghe Lazar și opera sa**. București: Ed. Cartea românească, [1937 ?]. 32 p. (Cunoștințe folositoare „Din lumea largă” ; nr. 68).

Lucrarea scoate în evidență viața și opera unuia dintre cei mai prestigioși îndrumători ai culturii române – Gheorghe Lazăr, ilustru pedagog, fondatorul primei școli cu predare în limba română în București de la începutul sec. XX. Numele lui Gheorghe Lazăr reprezintă, pentru sufletul românesc, o răspântie, iar pentru cultura românească, o piatră de temelie. A tradus și a scris cărți în limba română, spărgând astfel beznă în care se confruntă marea majoritate a românilor. A răspândit cu multă ardoare cunoștințe într-o epocă în care aceasta era considerată un avantaj doar al păturilor înstărite. Este descris cu lux de amănunte procesul de instruire de la Școala Sf. Sava,

fondată de marele cărturar, unde studiau reprezentanții tuturor claselor sociale, îndrumați cu dragoste să pătrundă în tainele științelor matematice, filozofice în limba lor maternă. Contribuțiile marelui înaintaș au marcat, prin fapte demne de urmat, activitatea multor pedagogi care au participat ulterior la prosperarea școlii românești din perioada interbelică.

Un volum insolit este cel semnat de **Papadopol, Paul** I. *Un începător de nădejde: Anton Pann*. București: Ed. Cartea românească, [1941?]. 28 p. (Cunoștințe folositoare „Din lumea largă” ; nr. 113).

Autorul propune un studiu despre viața și creația literară a lui Anton Pann, supranumit de Mihai Eminescu *finul Pepelei, cel isteț ca un proverb*, este fiul Tomaidei și al lui Pantoleon Petrov, un căldărar din Sliven, (Bulgaria), care, prin prescurtarea și românizarea numelui de familie va fi numit Anton Pann. Original în tot ce a dat lumii, inedit prin felul exprimării (povestitor neîntrecut, opera presărată cu expresii colorate, formulări succulente, nonșalanță dezarmantă) rămâne una din figurile strălucite ale literaturii românești umoristice și, fiindcă a trăit în timpuri atât de nesigure pentru poezie (poezia urma să cunoască înflorire în secolele următoare), el poate fi considerat, pe drept cuvânt, un *începător de nădejde al poeziei românești didactico-poporane*.

Următoarea lucrare este semnată de **Dinca, Gheorghe**. *Episcopul Melchisedec (1823-1892): Viața și faptele*. București: Ed. Cartea Românească, 1939. 32 p. (Cunoștințe folositoare „Din lumea largă” ; 79).

Autorul tinde să dea circulației largi interesante informații despre viața și activitatea Episcopului Melchisedec (născut Mihail Ștefănescu), un reabil teolog și istoric, bun organizator și gospodar, cărturar de seamă, un adevărat patriot care a luptat pentru unirea Principatelor, deputat în Divanul ad-hoc(1857).

Dumnealui a sprijinit reformele lui Al. I. Cuza și Războiul de Independență, a fost ministru al Cultelor (1860), precursor al ecumenismului. A iubit cartea, tot ea i-a fost cea care i-a calăuzit gândurile și acțiunile întreaga sa viață. A conștientizat faptul că un popor nu poate să supraviețuiască și să trăiască în lumină fără a pune accent pe educație și cultură. A încurajat și a trimis tineri la studii în Rusia (Gavriil Musicescu, Silvestru Bălănești, Constantin Nazarie ș.a.), a creat o fundație (prin testament) cu scopul de a acorda burse de studii seminariștilor de la Academia duhovnicească din Kiev. Poseda o bibliotecă bogată și o colecție numismatică, pe care le-a dăruit apoi Academiei Române. Ca profesor și tutore al tinerilor, a dat dovadă de multă iscusință și măiestrie. Firea lui blândă, vorba măsurată, milos cu cei saraci și orfani, a fost pedagogul care i-a ajutat pe mulți elevi să-și schimbe comportamentul, să pună

mâna pe carte îndemnându-i să ia exemplul de la elevii buni și silitori la învățătură. Episcopul Melchisedec, personalitate marcantă a neamului nostru va rămâne în istorie ca un far de lumină și un model demn de urmat pentru toți clericii noștrii cei de astăzi și mâine.

O altă lucrare din colecția dată este și cartea semnată de **Ghețea, V. Ioan Creangă : Pedagog și învățător**. București: Ed. Cartea românească, [1938?]. 30 p. (Cunoștințe folositoare „Din lumea largă” ; 74).

Preocuparea autorului în ediția dată este de a-l prezenta pe neîntrecutul povestitor humuleștean ca învățător, tot atât de talentat și genial, ca și scriitor. Este descrisă și prietenia frumoasă cu Mihai Eminescu pe când marele poet activa ca revizor școlar la Iași. Așadar, Ion Creangă, pe baza experienței proprii, vine să înlăture tristul sistem al învățării superficiale, stabilind unul rațional și intuitiv, care pune accent pe respectarea individualității copilului. Căci spunea el: *eram în mijlocul copiilor, un copil mare și minunat; un dascăl pentru cei mari, învățând cu vorba prețioasă și părintească, nu cu „Sf. Nicolae”, cum se obișnuia. Avea o metodă vie și simplă izvorâtă din neînțelegerea lui sfâtoasă. Despre Creangă se poate spune ca și despre Eminescu: Nu e un simplu învățător, ci învățătorul neamului românesc. Un învățător – pedagog* [6, p. 25, 27].

În concluzie prezentăm afirmația lui Nicolae Iorga încă de la sfârșitul sec. XIX „În cărțile pe care le alege cineva, le păstrează cu îngrijire, le lasă după sine ca o moștenire scumpă, se vede icoana sufletului său” [4, p. 66]. Poporul român a fost întotdeauna fascinat de miracolul cărții. O carte poate să deschidă un drum, o perspectivă largă, propagând esența unei epoci întregi, unde cuvântul scris este suveran. Colecțiile de carte păstrate cu grijă de biblioteci, „aceste coloane vertebrale ale culturii unui popor vor dăinui în timp, potolind setea de lectură a multor generații”.

Referințe bibliografice:

1. *Academicianul Ion Simionescu – savant și dascăl al neamului*. Coord. Mihai BRÂNZILĂ. Iași: Ed. Universității „Al. I. Cuza”, 2010. 182 p. ISBN 978-973-703-590-5.
1. Muzeul Universității din București. *Ion Simionescu (1873-1944)* [online] [citată 07 aprilie 2022]. Disponibil: <https://muzeu.unibuc.ro/ro/ion-simionescu-1873-1944/>
2. SIMIONESCU, Ion. „Cartea Românească”. In: *Boabe de grâu* [online]. 1930, Anul I, nr. 8 (oct.), pp. 477-485. [citată 07 aprilie 2022]. Disponibil: <http://www.bibliotecadeva.eu/periodice/boabedegrau/1930/numar8/mobile/index.html>
3. NAGHERNEAC, Anna. Colecția „Biblioteca pentru toți”. In: *Confluențe bibliologice*. 2008, nr. 1-2, pp. 60-66. ISSN 1857-0232. Disponibil: <http://dspace.usarb.md:8080/jspui/handle/123456789/3505>

4. *Carte rară în limba română din colecțiile bibliotecii : contribuții bibliografice.* Alcăt. Elena SCURTU, Ana NAGHERNEAC, Vasile SECRIERU; red. resp. Elena HARCONIȚA. Bălți, 2003. 123 p. ISBN 9975-931-34-0.
5. GHEȚEA, V. *Ioan Creangă: Pedagog și învățător.* București: Ed. Cartea românească, [1938?]. 30 p. (Cunoștințe folositoare „Din lumea largă” ; 74).